

ప్రాణి కోటిలోకెల్లా మనిషి మనుడు. అయినా దేవుడు కాదు. ఇతర ప్రాణులన్నిటిని కన్నా పోషక సంకలితుకొన్నాడు. కాని వాటిని మించి పోలేక పోతున్నాడు, ప్రపంచం పుట్టి ఇంతకాలం అయినా. ఉత్తమత్యం సాధించగోరే మనిషి తనలోని పశుత్వాన్నే నిగ్రహించ గల స్థితిలో లేడు. జయం ఎన్నటికో, మరి:

మననీచ్చిన మానవే మనువాడింది మల్లి.

“మాగవాడిని సేసుకొని ఏంది సుఖవడతావే?” అన్నాడు అయ్య. మాగవాడయినా మగసిరి ఆయెడదనే ఉందిగా! మనస్సు మనస్సు ఇచ్చి పుచ్చుకోడానికి మాటలే రావాళా? ఆడి నూపులోని బాస తనకు తెలియదూ?

ఘనిమాపు యేళ ముద్దలాలి మోము ముద్దబంతి పూవుల ఇకాసం పొందింది.

మెత్తగా నవ్వే ఆడి నవ్వుకి తన ఒళ్ళు తీగలా సాగి కంపర మెత్తుతున్నాది. అబ్బ! ఆడిని తల్చుకుంటుంటే ఎంతో ఇదిగా ఉండే, రేలిరి ఆడి సేతిలో సిక్కినపుడు!

మాపు కాకమాండే పంతలోని యేన్నీళ్ళ ముంతలో నూడు ముంతలా పోసుకొని వాసన నబ్బుతో ఒళ్ళు రుద్దుకొని తానం సేసింది. మావ సంతలో కొని తెచ్చిన గళ్ళకోక కట్టుకుని, పచ్చపూల రయొక తోడు క్కొని, మొగానికింత నున రాసుకొని నుదిటిమీద విలంరగు కుంకుమ దిద్దుకుని అద్దంలో సూసుకుంటే ఆచ్చం నాయాడి బావ ఎంకిలాగుంటా!

ఈ సింగారం, వయారం, తళుకు బెళుకులు, వంపు సొంపులు అన్నీ ఆడివేగా!

ఆడికోసం వన్నేళ్ళ బట్టి యీ ఒంటిని కాపాడు కొస్తున్నది! మొన్న సందయేళ గడ్డిమోపు యెత్తు కొస్తుంటే ఆ నర్సిగాడు ఒంటరిదాన్ని సూసి వాటేను కున్నాడు! అబ్బ! ఎంత భయపడిపోయింది! అది గావకం సేసుకుంటే గుండె దడ ఇప్పటికీ ఇనిపి స్తున్నాది.

ఒకయేళ ఆనర్సిగాడు తన్ను ఏదైనా సేసుంటే? సీ! సీ! మనిసికి నీతి జాలి పోయిన తరవాత ఇల వేయిటి?

ఆ ఎగిలి కూడు మావ కెలా పెట్టగలిగేది! అదురున్నము చల్ల మావ ఆ సమయంలో ఆడి కొచ్చాడు. తన సీలం కాపాడుకోగలిగింది. మావకూడ తనలాగే ఎంతో వనితరంగ ఉంటాడు!

ఈ రేలిరి తను జాగరగ్గా రాసుగున్నది, అడి కైవసం అవుద్ది ఆడూ అంతే గామోసు! ఆడు దాసు కున్న మగిరి తన కైవసం అవుద్ది. ఈ తనువు, పానం, ఊపిరి అన్నీ ఆడివేగా! ఆడి తనువుతో తన తనువు, ఆడి పానంతో తన పానం, ఆడి ఊపిరితో తన ఊపిరి కలిసి పోతాయి. ఆ తరవాత ఆడి తనువే తన తనువు, ఆడి పానమే తన పానం, ఆడి ఊపిరి తన ఊపిరి!

మమనల్లో ఎంత మపాత్యం ఉంది!

ముననబుగారి పున్నెమా అని మావతో తన మను వయింది. మావ ముననబుగారి పాపకంఠోనేగా ఉంటుంది!

ముననబుకు మావ అంటే శానా పానం. “పొద్దు గూకావే స్వేషను కెల్లి అమ్మాయిని తీసుకొచ్చి ఒదిలి తొందరగా ఇంటి కెల్లిపోగా, మల్లిగా!” అని చెప్పాడు ముననబు.

ఊషను కెల్లిరావడం ఎంతసేవవుద్ది?! ఈపాటికి

అమ్మాయిలో తిరిగి వస్తుండాలి. ‘మావ గడవలో కాలెట్టెనరికి తను తయారుగా ఉండొద్దా?’ అనుకొని తన పదిలో ఉండిపోయింది మల్లి.

చిన్న స్వేషనులో బండి రెండు నిమిషాలే అగింది. కంపార్టుమెంటుమండి కిందికి దిగిన ముననబుగారి అమ్మాయికి మల్లిగాడు కనిపించాడు. మల్లిగాడు అమ్మాయిగారిని సమీపించి కిందపెట్టిన నూట్ కేసు అందుకున్నాడు.

కళ్ళకు పెట్టుకున్న గాగుల్సు తీసి ఆకాశంవైపు చూసింది అమ్మాయి. దట్టంగా మేఘాలు కమ్ము తున్నాయి! కారు మేఘాలను చూస్తున్న అమ్మాయి స్వేషనుమాస్టరు చలకరించినా పరధ్యాసంగా జవాబిచ్చి గేయడాటి బయటికి వచ్చింది.

చేతికన్న బాంగిల్ వాచీ చూసుకుంటూ వర్షం వచ్చేలోపల అరమైలు నడవ వచ్చుననే ధీమాతో త్వర త్వరగా నడక సాగింది.

అప్పటికే నంద్య సాగి కొద్ది సేపయింది. వెలుగును చీకటి వెళుకుతూన్నట్టుంది ప్రకృతి. ఈదరగాలి వీస్తున్నది. నల్లని మేఘాలు ఒకదానిలో మరొకటి పురుషుడితో స్త్రీ బక్యవైవట్టు బక్య పువుతున్నాయి.

పక్కగా నడుస్తున్న మల్లిగాడి బట్టలనుండి చవక బారు సెంటు వాసన ముక్కు పులాఅను సోకటంవల్ల మల్లిగాడివైపు చూసింది అమ్మాయి. నాన్నగారిచ్చిన మరుసైజా వంచెలో సియ్యి లాల్పిలో ఎంతో కీనిగా అగుపించాడు.

“పూలరంగడిలా ముస్తాబయ్యావు. ఏమిటివిశేషం?” అని అడిగింది మల్లిగాడిని నింపాదిగాచూస్తూ అమ్మాయి. అమ్మాయిగారి మాటలకు తన బట్టలవైపు చూసి, కాని తనలో తనే నవ్వుకున్నాడు మల్లిగాడు.

“విశేషమేమిట్రా అంటే సీతో నీవే నవ్వుకుంటున్నా వేరూ?” అని మల్లి అడిగింది.

టవటవమని చినుకులు పడ్డాయి. గాలి వీచటం మరి కొంచెం హెచ్చింది. ఎక్కడో ఉరుము ఉరివి మెరుపు మెరిసింది.

“ఇల్ల వేరుకునేసరికి తడిసిపోతామేమో? వర్షం వచ్చి విలిచేవరకు స్వేషనులో ఉండవలసింది” అని అనుకుని మరి నాలుగడుగులు వేసేసరికి కుండపోతగా వర్షం కురవసాగింది.

“ఇక్కడెక్కడో పాడుపడిన మంటనం ఉండాలి కదరా?” అని అడిగింది.

దొన్నట్టు వాడు తల ఊచాడు!

ఇద్దరు దగ్గరలో ఉన్న మంటనం చేరుకున్నారు. అప్పటికే ఇద్దరూ తడిసిపోయారు.

అమ్మాయిగారేమో వీరకొంగుతో తుడుచుకోవారం బించింది.

మల్లిగాడు చలికి వణకటం ప్రారంభించాడు. నలుమూలం చీకట్లు వ్యాపించాయి! మంటనంలో ఏముందో తెలియదు. అంతా చీకటి. మెరుపు మెరిసి నప్పుడు మాత్రం తళుక్కుమంటున్నది. అరగంట లేటుగా వచ్చిన ట్రెయినును తిట్టు కుంది అమ్మాయి.

పెద్దగా ఉరుము ఉరివి మెరుపు మెరిసి దగ్గరలో పిడుగుపడి భూమి దద్దరిల్లింది!

“నాకు భయం చేస్తూంది!” అంటూ మల్లి గాడిని గట్టిగా పెనవేసుకుంది అమ్మాయి.

నిమ్మయంతో అమ్మాయిగారిని తోసివేశాడు మల్లి గాడు. దగ్గరలో పిడుగు పడటంవల్ల భూమి దద్దరిల్లి మంటనం పాత గోడ ఒక వైపు పెద్దగా శబ్దంచేస్తూ కూలిపోయింది.

“అబ్బా!” అంటూ కేకవేసి మరింత గట్టిగా పెన వేసుకుంది అమ్మాయి మల్లిగాడిని.

అమ్మాయిగారి శరీరానికి అంత చలిలోను వెచ్చగా తగిలింది మల్లిగాడి శరీరము. విద్యుత్తులా వేడి మల్లి గాడి శరీరంలోనుండి అమ్మాయిగారి శరీరంలోనికి ప్రవహించింది.

రక్తం వేడెక్కింది. నవనాడులు జిప్సుమన్నాయి. శరీరం కంపరమైంది. పట్టుదొరికిన ఆడంపాలా విజృంభించింది అమ్మాయి.

కాయకష్టంవేసి రాలుదేసిన శరీరం అది. కండలు సెంచి ఎలాంటి కోడెనైనా కొమ్ములవంచే మల్లిగాడు శరీరాన్ని అమ్మాయి పట్టునుండి తప్పించుకోవడానికి విశ్వప్రయత్నం చేశాడు.

మల్లిగాడు మనసు వద్దంటూ మారాం చేసింది. తనువేమో కావాలంటూ తపాతపాతాడింది. ఆవయ వాలు ఎదురు తిరిగింది. శరీరాన్ని ఎంత గుంజుకున్నా అది తొంగిపోతానే ఉంది.

కొన్ని సెకండ్లలో కోరిక శరీరంమీద సైన్యర విహారం చేసింది.

నాగుపాము పడగవిప్పి బుసలు కొట్టినట్టు బుసలు కొట్టింది అమ్మాయి.

అమ్మాయిగారి ఉచ్చస్వని విశ్వాసాలు గట్టిగా విసిరి స్తున్నాయి.

భూమిని ప్రకృతి ఆక్రమించుకున్నట్టు మల్లిగాడి నాక్రమించుకుంది అమ్మాయి.

“పాడువాన యీయాలేరావాలా?” వాకిడ్లో విం బడి ఎదురు సూతున్న మల్లి ఇసుక్కున్నాది. సీకటిలో ఆడి రాకకోసం సూతున్నాది. గళ్ళకోక కట్టుకున్నందు చల్ల ఆడు ఎంత మురిసిపోతాడు. గాలికి సన్న శబదం అయినా నూపులు అటే తిరుగుతున్నాయి.

మనక సీకటిలో ఏదో ఆకారం అటే వస్తున్నట్టు అగుపడ్డది.

మల్లిమనసు గంతులేసింది.

ఒక్క ఉడుటున తోసికెల్లి చీళ్ళ పట్టుకొచ్చింది.

“శానా తడిసిపోయినావు, మావా!” అంటూ పాతకోక

గన్నేర్ల రాజుగోపాల్

మనోహరము

అనుచు ని పుట్టగాడ తం రుద్దింది. పుట్టగాడి ఇతర
 పుట్టిన నిజమి అర్థమయ్యె పుట్ట అన్న అర్థము
 ముందున్నది

“కూడెప్పునా, మారా?” అంది పుట్ట సెరిసిగా అడ
 కబుల్లోకి సూత్రా.

తం తిగించడు పుట్టగాడు.

కంచంత్ కూడెప్పుకొచ్చి తనే అడికి చినిపించాలని
 “మారా! అ....” అయ్యా నోరు తెరవమని కలిపి
 ముద్ద నోటిలో పెట్టుకోయింది.

పుట్టగాడు పుట్టచేరిని పక్కకు రోపిసి చిన
 నాలుగు ముద్దలు నోట్లో కుమ్మకుని రించింకోలే
 చెయ్యి కడిగేసుకున్నాడు.

మల్లి ఇంతగా సూసింది ఆడివు. తేషనుకేళ్ల
లప్పుడు ఎంత సంబరంగా ఎక్కడో! ఇప్పుడు ఇశారంగా
ఉన్నాడు. తను నాలుగు మెతుకులు కలికి మావకాడి
కెప్పింది.

నులకమంచంమీద అటువైపు తిరిగి పడుకున్నాడు
మల్లిగాడు.

తొలి రేతిరి ఎంతో సంబరంగా సాగిపోతుందని
కలలు కన్నాది మల్లి.

దిగాలుగా ఉన్న మావను సంబర సరిచేంమకు నులక
మంచంమీద పక్కన కూసుని, "మావా" అంటూ
మూడ్చెట్టుకుంది మల్లి.

"గళ్లకోక శానా బాగుంది కదూ, మావా? అబ్బా,
ఇటు నూడవు? ఎప్పుడూ నీ సేతుల్లోకి నన్ను తీసుకొని
నా కళ్లలోకి నీలిపిగా నూతూ నవ్వేవాడివి! నూడు,
మావా! నన్ను సూసి నవ్వచ్చా? నవ్వు" అంటూ
కితికితలు పెట్టింది మల్లి.

మల్లి సేతులను విసిరివేశాడు మల్లిగాడు.

"మావా!.... మావా! ఈ రేతిరికి.... ఈ రేతిరి...."

అంటు మల్లిగాడి పక్కనజేరి గట్టిగా కానిలించుకొని
గట్టిగా మూడ్చెట్టుకుంది మల్లి.

పీదపడిన మల్లిని బలమైన రెండు చేతులతో
కిందికి తోసివేశాడు మల్లిగాడు.

నిశ్చేష్టారాలై నిలబడిపోయింది మల్లి.

ఆ రోజు నర్సిగాడప్ప మాటలు జ్ఞాపకానికొచ్చాయి.
"ఆడివి కట్టుకొని నీవేంది ఆడితో కాపురం సేతావ్
నేనూ నూతూనే, మల్లి!"

నర్సిగాడు కళ్లబొల్లి మాటలు పెప్పిమావ మనసు
ఇరికాడు. తొలిరేయిరి తన ఆకలిన్న విరాళంయ్యేసరికి
మల్లికి కళ్లలో నీళ్లు ఆగాయి కాదు.

"నవ్వు మానగా వెలుతున్నాను. వాకేలే తెలి
యదు, మావా! ఆ నర్సిగాడు నేను ఆడికి లొంగలేదని,
ఆడివి మనువాడలేదని ఆడు నీకు ఏదోదో పెప్పి నీ మనస్సు
ఇరిచాడు. నన్ను నమ్ము, మావా! నేను కుక్కమొట్టిన
కుండను కాను, మావా! ఆ నర్సిగాడితో నేను సేతులు
కలిపితే ఆ ఎంగిలికూడు నీ తెలా ఎట్టిగలను? మానం
పోయిన తరవాత పానం తీసుకుంటాను! మనిసికి
నీలి జాతి పోయిన తరవాత ఇలవేమిటి? నీమీద ఒట్టేసి
నెలుతున్నాను—నీ పానమూ ఎరగను! నన్ను నమ్ము,
మావా!" అంటూ వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ మల్లి మావ
కాళ్లమీద పడింది.

మనిసికి మాటలురాకపోయినా ఎదుటివారి మాటలు
ఆ మనసుకు తెలుసు. భావ రాకపోయినా భావం మల్లి
గాడి మనసుకు తెలుసు.

"మావా! వామీద నీకు నమ్మకం కలక్కపోలే ఈ
కత్తి తీసుకొని నీ సేతుల్లో నా పానం తీసేయ్" అంటూ
చూరులో ఉంచిన కత్తిని తీసి ఇప్పింది మల్లి.

మల్లి చేతుల్లోని కత్తి అందుకున్నాడు మల్లిగాడు.
రెండు నెలకుల అమాయకమైన మల్లి కళ్లలోనికి
అదోవిధంగా చూశాడు.

నీత తిలాన్ని శంకించి అగ్నిలో దూకమన్న శ్రీరాముని
మాటక ఎదురు చెప్పక అగ్నిలో దూకటానికి ముందు
తన ఇష్టమై వాన్ని స్మరించుకుంటున్న నీతలా నిలు
చండి పోయింది మల్లి.

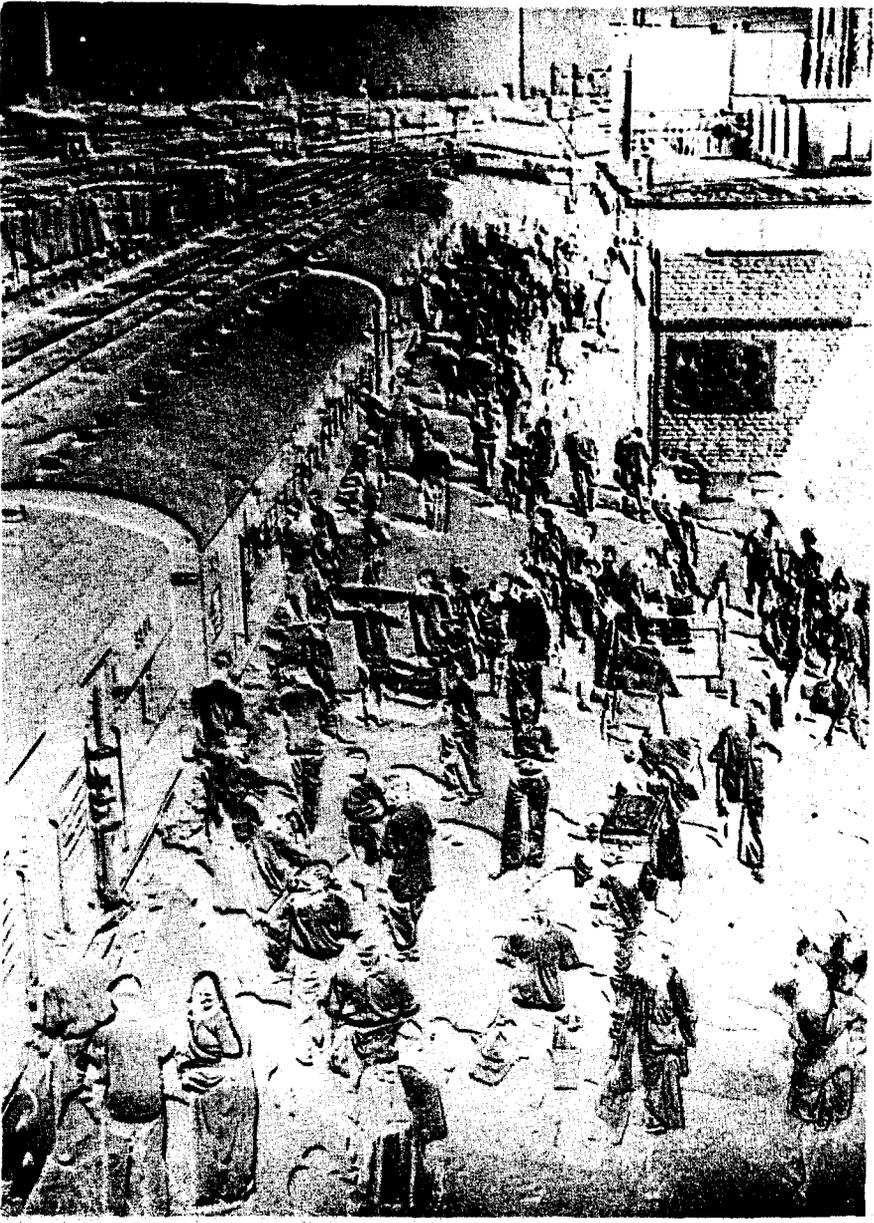
అమాయకంగా అగుప్తస్ర మల్లి మోము ఒకసారి,

ఎదురుగా గోదమీద ఎలులతో అగ్నిలోనికి దూకా
తన్ను నీతను మరో మారు చూశాడు. మల్లిగాడి
చేతిలోని కత్తి స్పెక్తి లేచింది.

కృణంనుండి మరో కృణానికి కాలం కదిలేలోపల
మల్లిగాడి గుండెలో దూసుకుంది కత్తి!

"నీవుసెప్పేదేంట్ నాకు తెలవ్మావా! మునుసుదా!...
మునుసుదాగారి అమ్మాయి....అ..... మునుసుదాగారి
అమ్మాయి....తో....." అని ఇంకా నీవ్ తెలుసుకొనే
సరికి మల్లిగాడు ఓ పిరి నిడిచాడు.

"మావా!" అంటూ మూర్ఛిపడిపోయింది మల్లి.

పయనాల సోపానం

చాలో-3. రామకృష్ణారావు (0 క్రమం)

కళ్ల తెరిచి నెత్తుట మడుగులో పడిన మావను
చూసి, "మావా!" అంటూ గాపుకేక పెట్టింది మల్లి.
మాటలురాని మల్లిగాడు, మూ గూడైన మల్లిగాడు,
మనస్సుతో మాటలాడే మల్లిగాడు, మనసిచ్చిన మల్లికి
ఏవ్ తెలియజేశాడు సై గంవారా!

తెలవారింది.
గ్రామంలో మల్లిగాడి చావుకబురు అందరికీ
తెలిసిపోయింది. ఎలా చనిపోయాడో అందరికీ తెలిసినా
ఎందుకు చనిపోయాడో ఎవరికీ తెలియదు, మునుసుదా
గారి అమ్మాయికి కూడ!

